1/88

YLVÄISY

YLÖJÄRVEN VIITTAVELJET

PÄÄ TOIMITTAJA:
Marko Paalanen
Puh:482559

PÄÄTÖN TOIMITTAJA: A.TAKKINEN
PUH.480220

EI,ei silmisäne ole vika näite okein tommittaja on vahtunu
Entihne töhfriä Karix shiirtyi kokko päivä opishxkeliAksi
ja nin site minäx shain täMän ~~duunarin~~ ruunin.

(antexi virhheet, olen vashta alloiteliäa.)

No niin eiköhän nyt suju paremmin,kävin nimittäin kolmen
päivän pituisen konekirjoituskurssin kokkolassa.
(hallitus suositteli,miksiköhän?)

Mutta nyt pääsemme vihdoinkin vuoden 1988 ensimmäisen lehden
pariin,viettämään mukavia lukuhetkiä!!

LPKJ:	Harri Kuusela	puh124575
LPKAJ:	J-p Pispa	" 33108
SIHTEERI:	Sari Lamminsivu	" 483784
PPOSJ:	Petri Hautakangas	" 481488
VALTERMANNI:	Minna Mäkelä	" 483353

ANTEEKSI LEHDESTÄ LÖYTYVÄT VESIVAHINGOT JOTKA PÄÄTÖNTOIMITTAJA ON PÄÄTTÖMÄLLÄ TOIMINNALLA AIHEUTTANUT !!
T: TOIMITUS

WANTED!
KAIKKI YLVIT
TALVILEIRILLE
P.S. SEURAA UUTISIA JA TULE MUKAAN, ETTET TUTOA KELKASTA!
BLACK LATEX
BLACK SPRAY

KAUAN ON KÄRSITTY VILUA JA NÄLKÄÄ

Tampereen rautatieasemalle kerääntyi iloisen näköisiä ihmisiä. Aurinkomatkojen osoitelappuja jaettiin, täytettiin ja yritettiin kiinnittää rinkkoihin. Matkakohteena Varna.

Vaeltajien reissu Bulgariaan oli alkamassa. Lennon odottaminen hiukan venyi teknisen vian vuoksi, mutta onnellisesti matkaan kuitenkin päästiin, ja itänaapurikin nähtiin ilmastakäsin. Varnaan saapuessamme oli jo pimeä, joten kaupungista saisimme kuvan vasta myöhemmin. Tullimuodollisuuksista selvisimme mukavasti ja bussiksi kutsuttu kulkuneuvo vei meidät hotelliin. Mukana matkassahan olivat: Juha, Jari, Jutta, Kaisu, Katri, Teija, Hannu, Tapio, Mauno, Timo sekä Minä Itse.

Pari päivää oli aikaa tutustua Varnaan. Bussilla pääsi, jos pääsi, keskustaan. Tutkimusryhmä Minna & Pojat lähti tiedustelumatkalle. Keskustasta löytyi mm. yllättävän länsimaalaistyylinen markkinakatu, joka johti maksulliselle uimarannalle. Kaupunki ei näyttänyt niin köyhältä kuin ennakkoon kuvittelin, sieltä löytyi jopa suorastaan vauraanoloinen kauppakatu, jonka nimi oli Lenin jotain. Kaupunkimatkan ensisijainen tarkoitus oli selvittää yhteydet Sofiaan, josta pääsisimme varsinaiseen matkakohteeseemme, Rila-vuoristoon. Masentavan epäystävällinen ja olematon palvelu turistitoimistoissa ja infoissa hieman lannisti, mutta lopulta löytyi Balkan Tourist -toimisto, jossa ystävällinen englannintaitoinen nuori nainen palveli meitä mallikelpoisesti. Päädyimme mennessä lentoon ja tullessa junaan.

Parin Varnan-päivän jälkeen siis lensimme Sofiaan. Sofiasta oli tarkoitus hankkia polttoainetta trangioihin. Varoitus Bulgariaan matkustaville: Sofiasta ei löydy polttoainetta trangioihin! Kolmen tunnin odotuksen jälkeen Juha tuli hymyillen yhden polttoainepullon kanssa. Siinä riemua koko ryhmälle. Onneksi vodka palaa ihan mukavasti.

Junalla pääsimme Sofiasta kylään, josta pääsimme bussilla toiseen kylään, josta pääsimme toisella bussilla Rilan luosta-

rille. Suomalaiset bussifirmat voisivat lähteä Bulgariaan opintomatkalle, aihe: Kuinka sullon 40:n hengen bussiin 80 matkustajaa rinkkoineen (tavaratiloja ei ollut). Luostarille tullessamme oli jo yö (=pimeä). Eräs tyttö opasti meidät läheiselle leiriytymispaikalle, jossa nukahdimme suuremmitta ongelmitta.

Aamulla tutustuimme Rilan luostariin, teimme ruokaostoksia ja postitimme viimeiset postikortit ennen vaellusta. Iltapäivällä lähdimme matkaan. Alkumatka taittui mukavasti tietä pitkin, tie kuitenkin loppui. Taivalsimme melkoisen viidakon läpi huomaamatta, että sata metriä sivummalla kulki tie. Viidakkotaivalluksen jälkeen yövyimme erään puron varressa sillan kupeessa. Seuraavana aamuna matka jatkui jonkinlaista vuoristotietä pitkin. Helle oli melkoinen ja parille reissaajalle rupesi tulemaan vatsavaivoja. Korkeutta oli jo 2000 m, joten puusto muuttui vuoristomänniköksi ja loppui lopulta kokonaan. Pissipaikat olivat vähissä. Iltapäivällä jokunen valitteli huonoa vointia ja päätimme piristäytyä uimalla n. +15 :ssa patoaltaassa. Patoaltaalta jatkoimme vielä hiukan, seuraavalle patoaltaalle. Yhteisellä päätöksellä leiriydyimme sinne lepäilemään. Seuraava vuorokausi kokonaisuudessaan vietettiin oksennuksen ja ripulin merkeissä. Syy tuntematon.

Toipilaina jatkoimme matkaa paussipäivän jälkeen. Heti alkuun oli rankka nousu 2500 m:iin. Päivän ohjelmassa oli huippureitti eli kuljimme lukuisien huippujen yli nousten ja laskien.

Matkalta löytyi itkeskelevä saksalaistyttö, jonka urhoollisesti autoimme eteenpäin. Tyttö kun oireili samasta taudista, mistä itse olimme juuri selviytyneet. Maisemat olivat upeat, kuinkas muuten. Säät suosivat, aurinko paistoi, mutta helle ei enää näissä korkeuksissa vaivannut. Yövyimme erään ns. leirintäalueen läheisyydessä. Leirintäalueen, jossa myytiin PEPSI-COLAA! Mikäs sen parempi lääke nestehukasta kärsivälle vaellusporukalle.

Viidennen vaelluspäivän tavoitteena oli Musalan valloitus. Musala on Balkanin niemimaan korkein huippu (2925m). Ennen Musalaa oli taivallettavana melkoinen matka. Matkalla tapasimme 77-vuotiaan geologian professorin, joka viihdytti meitä jodlaustaidollaan. Iltapäivällä valloitimme Musalan. Pieni lepohetki huipulla ja laskeuduimme toiselle puolelle. Viimeisen vuoristotyömme yövyimme virallisella leiriytymispaikalla. Viimeisen vaellusosuuden laskettelimme hissillä. Alhaalla oli kylä, josta sai PERSIKOITA! Pienestä on ilot ja nautinnot kiinni. Kahdella bussilla, jonkinlaisella raitiovaunulla ja junalla pääsimme Sofian kautta takaisin Varnaan.

Viimeiset päivät käytimme Kultahietikon iloihin tutustumiseen (mm. vesiliukurataan, jippii!!). Matka oli erittäin onnistunut, vaan olipahan nautinto palata jälleen koto-Suomeen.

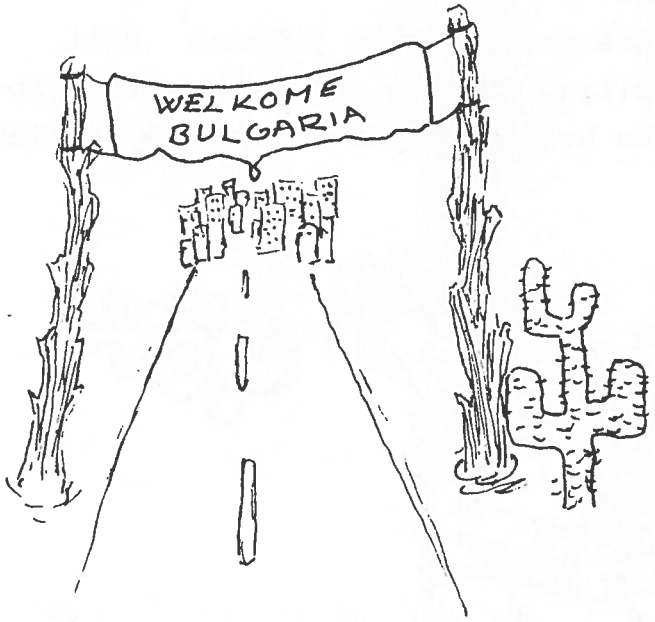

Saavuin SRK-keskuksen n klo. 18 ja aloin pistämään keittiökamoja kuntoon. Pian saapuivat muutkin kokoit (Anna ja Minna) minua auttamaan, he kun tulivat melkein suoraan Turusta. Harrix, Haltti(?) ja Jussi lähtivät hakemaan meille puita ja me muut pakkasimme kamat autoihin ja lähdimme Kömmeliin.

Leirinjohtajat Soile & Malinen+joht.harj-Make. ja me kokit aloimme heti lämmittämään kämppää ja pistämään paikkoja kuntoon, puukuorma tuli kohta perässä.
Ilta kului rattoisasti (?) paikkoja kuntoon laitettaessa ja korttia pelatessa.

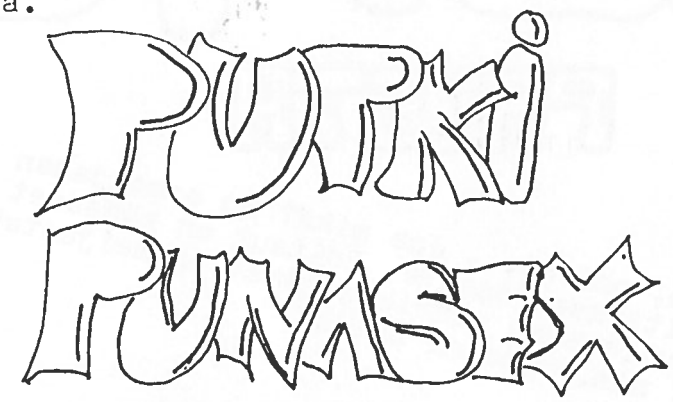

Seuraavana aamuna heräsimme virkeinä(heräsimme?,mutta eihän me edes nukuttu...) ja aloimme jo odottelemaan leiriläisiä paikalle. No, Sole tuli joskus iltapäivällä kahden (2.00) leiriläisen kanssa erittäin pirteänä. Hän oli ajanut vaivaiset kaksi kertaa ojaan ja vouhotti tavalliseen tapaansa kaikkea ..... !

No, ei hätää "pastori" saapui illalla ja näin meillä oli peräti Neljä (4.00) leiriläistä. Päivä kului rattoisasti ulkona myllätessä ja Trivialia pelatessa.

Torstai aamuna nukuttiin HIEMAN pommiin ja meidän kokkien kannalta ei päivä ollut mitä parhain... Vesku ei ollut paikalla ja Sole oppetti meille amerikkalaista jalkapalloa(Hyvä Soile!!!) huh huh kun sitä mennään järven päällä ja lumen seassa ei voi olla kastumatta! Kun vaatteet oli tarpeeks märkiä me hyvät (???) kokit alettiin laittaa ruokaa: spaghettia ja jauhelihakastiketta. Mutta siinä hommassa kävi siitten niin että kun minna kaatoi Spaghetin keittovettä karkasivat kaikki spaghetit kömmelin ulkorappusten alle (Ha Ha Ha Ha!!) Oho. Mutta koska kaikilla oli kova nälkä spaghetit pestiin ja syötiin hyväklä ruokahalulla.

Perjantaiaamu valkeni ja uusi leiripäivä alkoi. Iltapäivällä koko leiri (lukuunottamatta kokkeja) lähti hiihtäen Säynäsille. Yhteys Saynästen ja Kömmelin välillä oli jatkuvaa radiopuhelimien kautta. Kaikki me kokit hypättib ainakin kattoon kun Kirmo hiipi sisään ja karjaisi "ILTAA".

Ruoka saatiin valmiiksi ja hiihtäjät saapuivat ja ruuan jälkeen saimme lissää vieraita. Jossu, Heli,Heidi, Santtu sekä Ylinen ilahduttivat meitä läsnäolollaan. Iso Trivialin peluu porukka oli kasassa. Tunteet kävivät jostain syystä kuunima ja pieni joukko lähti klo:3 yöllä haikille. No asiat saatiin taas kuntoon ja Launtaina oli saunapäivä.

Jossu, Heidi, Santtu lähtivät aamulla ja me toiset aloimme valmistautua Lempsuun lähtöä varten. Lempsussa saunottiin ja sitten palattiin taas autoilla Kömmeliin, jossa alettiin puuhailla leirin viimeistä iltaohjelmaa. Ja niin kuin aina se viimeinen on pitkä ja hieno. Tämä leiri ei tehnyt poikkeusta!

Sunnuntai aamu valkeni ja paikkojen kuntoon laittaminen ja leirin lopettaminen oli vääjäämättä edessä. Kaikki siivosivat yhteistoimin , niinkuin tapana on. Lopuksi kokoonnuttiin lippuaukioolle ja Veka jakoi palkintoja, minäkin sain hikinauhan. mistähän se oli vinkki? Lenkkeilyäkö (VARMASTI lamminsivu), lausui hienot loppusanat ja sitten vielä halailtiin.
PUTKI PUNASEX oli saatu kunnialla läpi ja hauskaa oli.

Lerin psta Sari

JUTTU PALSTA

Ohi oh, ohi oh, ohi on... Jaa mikä? No armeijahan on ohi, ainakin Pertsan ja Halttiksen osalta. Poitsut on päässeet siviiliin ja Halttis toi tullessaan vänrikin jämät. Armeijastakin taisi jäädä vain jämät... nim. Napalmi palaa.

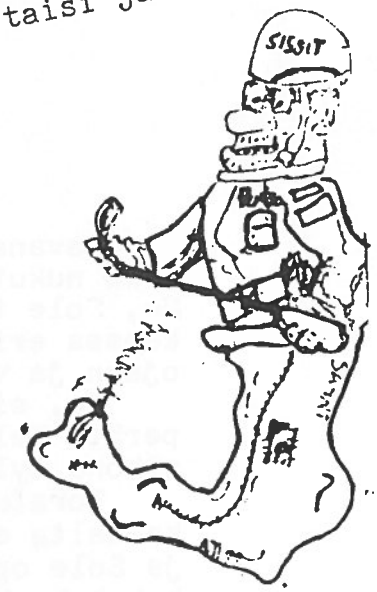

J-P Pispa (Juisca), on kuulemma saanut valmiiksi diplomityönsä (Yök), ja on saanut arvaosanankin (pyh) 4+. Toivokaamme Juspelle hyvää jatkoa ja menestystä alallaan, mikä se nyt sitten olikaan...
nim. Penni ei veny.
Ps. Arvaas Juisca venyykö se ?

GOOOOOOOOOOOOOOOL.... Arvatkaas miten kävi sählyn Ylöjärven mestaruuskilpailuissa vähän aika sitten? Ottelussa Yl-VI (miehet)-Sipsi III joukkue,kävi mukavasti, ikävästi, 17-2.., tappioksemme.

YL-VI:n Naiset sen sijaan repäsivät Bronssia. Tähtipelaajaksi muodostui A.Arponen Vuorentaustasta.(Koskahan ura aukeaa NHL:n?) Tehkäämme tästä voiton päivästä yleinen liputuspäivä, koska koskaan muulloin ei ole Bronssi maistunut yhtä makealta kuin kulta....

Joikaus-83

eli Yl-Vin lippukuntaretki Kurun Rajalassa 9-10.4.1988.

Yön mittaan oli satanut valtavasti lunta ja oli pari astetta pakkasta, eikä auringosta näkynyt merkkiäkään, ei mikään kovin IHANTEELLINEN retkeilysää.

Noin klo:8.40 alkoivat osallistujat kokoontua vanhan seuriksen pihaan ja pakata tavaroitaan linja-autoon, jonka oli määrä viedä meidät leiripaikan lähelle.Onneksi melkein kaikilla oli mukana sukset, jotka osottautuivat tällä retkellä todella tarpeellisiksi.

Kun kamat oli saatu pakatuksi ja lähes kaikki ilmoittautuneet olivat paikalla lähdettiin matkaan kohti Kurua. Retken osanottajista pääosa oli vartiolaisia ja vaeltajia, mutta myös johtajia sekä muutamia sudareita ja vanhempainneuvoston jäsentä oli mukana.

Retken varsinaisina johtajina toimivat Harrix, Juiska ja Haltix.Heidän lähimmät alamaiset olivat telttakuntien johtajat. Matkan aikana meidät siis jaettiin telttakuntiin: Ykkösteltan johtajana toimi Kirmon Pertsa, kakkosen johtajana Vesa "Vega" Mäkinen ja kolmosesta vastasi Paalasen Make.(Hyvä Make).

Matka sujui hyvin siihen asti kunnes saavuimme Rajalaan johtavalle sivutielle. Tietä ei oltu aurattu ja pari kertaa jo näyttikin siltä , että jäisimme kiini, pääsimme kuitenkin jatkamaan matkaa, kunnes näimme edessämme kaksi tielle juuttunutta kot-

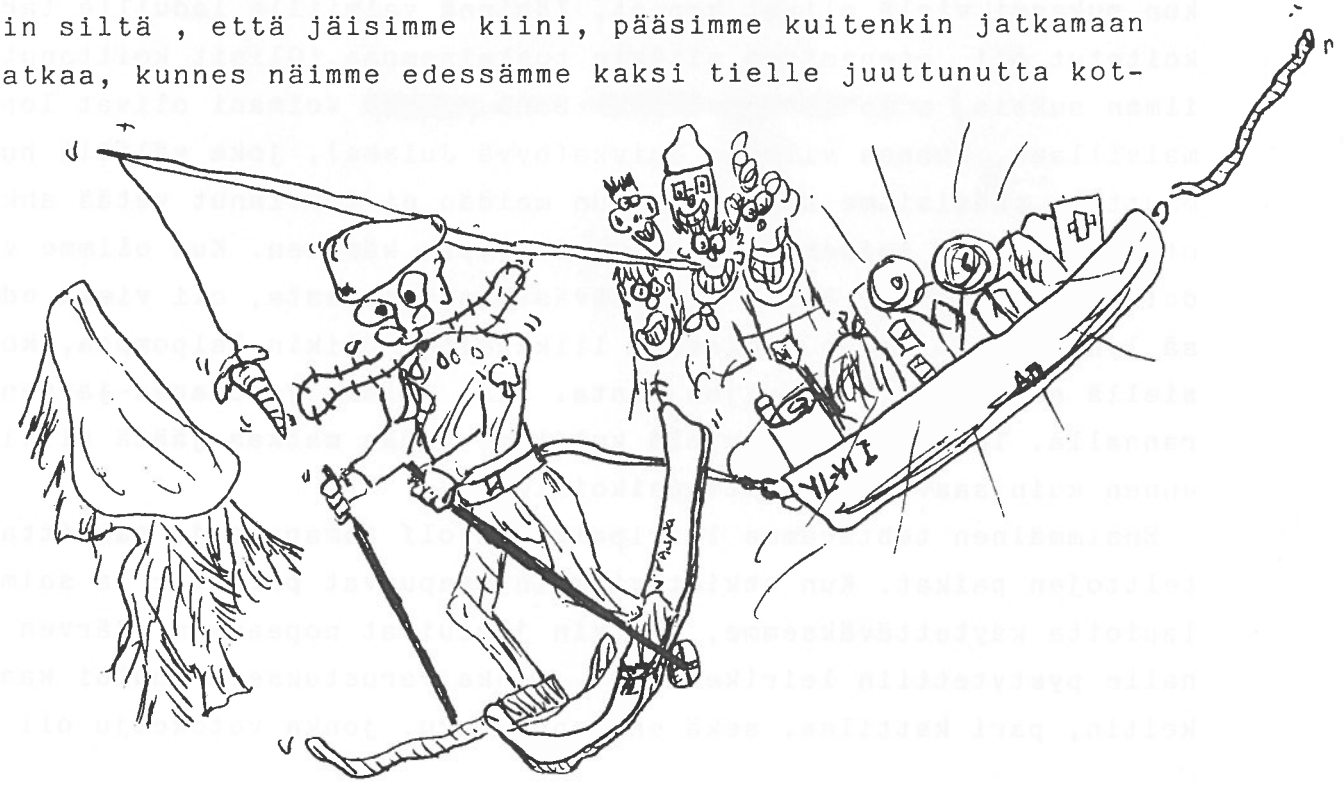

teroa. Yritimme ensin työntää niitä, mutta eihän niitä siitä liikkeelle saatu.

Ei muuta kuin kamat ulos autosta ja kantamaan! Lähdimme telttakunnittain jatkamaan matkaa. Matkaa tästä leiripaikalle oli vielä jokunen kilometri. Koskisen Pauli, jonka alunperin oli määrä kuljetta maastoautolla vain lippukunnan yhteisiä kamoja, joutuikin kuljettamaan myös rinkkoja. (Hyvä Pauli.Suom.Huom.). Käveltyämme tätä tietä pari kilometriä käänyimme eräälle vielä pienemmälle sivutielle. Kun kaikki kamat oli saatu tämän tieosuuden loppuun, pidimme lyhyen lepohetken.

Tämän jälkeen oli edessä vielä reilun kilometrin mittainen uusi tienpohja, jota ei oltu nähtävästi aurattu koko talvena. Joidenkin täytyi siis lähteä aukaisemaan latua. Tarjouduin mukaan tietämättä mitä on edessä.

Vähän matkaa edettyämme Juiska kehoitti minua ja erästä toista kaveria siirtymään edelle. Minä, joka olin vanhempi tarjouduin tietenkin kulkemaan edessä. Eteneminen oli todella tuskaista, jokaisella askeleella jalka upposi polveen saakka ja rinkka, joka oli liian löysällä painoi selässäni kuin synti(hyvä synti) ja kun sukseni vielä olivat kapeat, lähinnä valmiille laduille tarkoitetut oli eteneminen sitäkin tuskaisempaa.(Olisit koittanut ilman suksia, niin et marrisisi! Suom.Huom.) Voimani olivat loppumaisillaan, kunnes viimein Juiska(hyvä Juiska), joka välillä huomautteli että pääsisimme helpolla, kun meidän ei tarvinnut vetää ahkiota, käski sen toisen mainitsemani tyypin kärkeen. Kun olimme vihdoinkin selvinneet tästä väsyttävästä taipaleesta, oli vielä edessä lyhyt metsä osuus. Metsässä liikkuminen olikin helpompaa, koska siellä ei ollut yhtä paljon lunta. Pian olimme jo Saares-järven rannalla. Tämän jälkeen vielä kuljimme vähän matkaa jäätä pitkin ennen kuin saavuimme telttapaikoille.

Ensimmäinen tehtävämme leiripaikalla oli tamapata ja tasoittaa telttojen paikat. Kun ahkiot viimein saapuivat paikalle ja saimme lapioita käytettäväksemme, työtkin joutuivat nopeammin. Järven rannalle pystytettiin leirikeittiö , jonka varustukseen kuului kaasukeitin, pari kattilaa, sekä ensiapulaukku, jonka vetoketju oli to-

sin jumiutunut pysyvästi. Kun teltan paikat olivat kunnossa, levittelimme teltat maahan. Tämän jälkeen kävimme viemässä sissimuonat ja hernekeitot, mitä nyt kullakin sattui olemaan mukana, lämpiämään ja jatkoimme sen jälkeen hommia.

Seuraavaksi olikin vuorossa teltan tukikeppejen ja maakiilojen valmistaminen. Koskisen Juiska ja Mäkinen tekivät tekivät tukipuut ja keskisalon, meidän muiden väsätessä maakiiloja. Kun nämä oli saatu valmiiksi teltan varsinainen pystyttäminen kävikiv varsin nopeasti ja vaivattomasti.

Tämän jälkeen ruoka oli vihdoin ja viimein valmista (hyvä keittiö) ja menimme syömään, ensin tietysti lauloimme YL-VIn perintiesen ruokalaulun olosuhteisiin sovellettuna.

Ruokailun jälkeen pistimme telttaan kamminan ja peitimme teltan liepeet huolellisesti. Sitten aloimme pitkään ja aikaa vievään puuhan, eli polttopuiden tekemisen ja havujen keräämisen, Kun nämä työt oli saatu tehdyksi olikin jo iltapäivä pitkällä.

Pidimme pienen tauon jonka jälkeen oli vuorossa halkojen tekokilpailu. Jokaisen telttakunnan piti tunkea parin järeän puupöllin sisältämä puuaines pohjastaan avonaisen kaljatölkin läpi ahkioon. Sahat lauloivat ja kirveet viuhuivat, mutta ihme kyllä, mitään onnettomuutta ei tapahtunut. Aluksi näytti siltä että Ykkösteltta voittaisi, mutta kävikin ilmi, että Malisen porukan ahkion alta löytyi lisää puuta ja lopulta koko homma päättyi puiden mittailemiseen, sillä halot eivät saaneet olla tuuran käden sijaa pitempiä. Tuskin tänäkään päivänä tiedetään mikä ryhmä voitti(~~Paalasen ryhmä voitti!! Suom.Huom.~~) mutta kaikki saivat kuitenkin palkinnoksi pätkiksen.

Tämän jälkeen olikin vuorossa päivällinen(le ála makarone och lihapulla). Aterian jälkeen levitimme ET:t teltaan ja paikasimme reikiä täynä olevan katon eristysteipillä. Vaihdoimme myös märät vaatteemme teltassa, joka oli jo lämmenyt melko mukavasti.

Sitten aloimme valmistautua iltaohjelmaa varten. Iltaohjelman

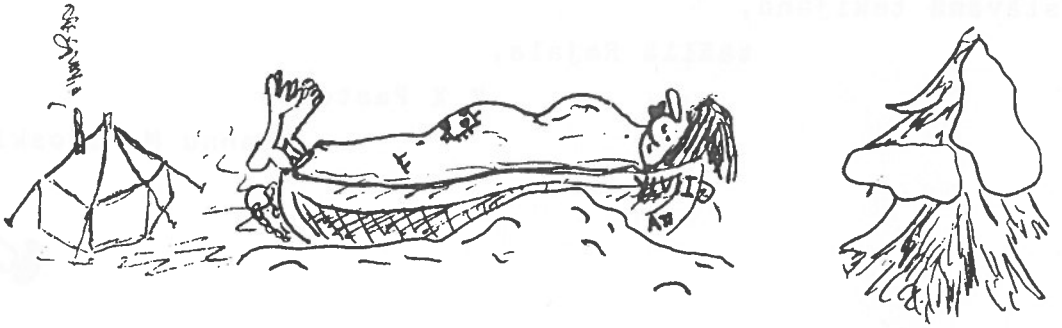

kohokohta oli joikhauskilpailu johon minä mm. osallistuin. Raapustin nopeasti jonkinmoisen jutun muistilehtiööni, ennenkuin iltaohjelma alkoi.

Aluksi menimme polttopalloa ulkona. Sen jälkeen jokainen telttakunta haki omat öljylamppunsa, ennen kuin siiryimme kolmosjoukkueen telttaan jatkamaan iltaohjelmaa. Joikhauskilpailun voitin ylättäen minä ja [redacted] olin samalla ainoa joka oli kirjoittanut sanat muistiin. Voitin siis pääpalkintona olleen komean neljäntuulenlakin. Kolmaneksi sijoittuivat Make Paalanen (kuoro) sekä Antti Takkinen(soòlo)(Hyvä me!!Suom. Huom.) eli kuutihopiäh ja Nahlliaksheli. Äärimmäisen tiukassa taistelussa toiseksi tuli Vesa "Vega" Mäkinen. Lisäksi iltaohjelmaan kuului yhteislaulua, huutoja, Halttixin äänileikki (Gmff..), sekä Harrixin junailema iltahartaus.

Iltaohjelman jälkeen useimmat menivät telttoihin, mutta jotkut jäivät vielä paistamaan makkaraa iltanuotiolle, joka oli komea. Lopulta kaikki menivät teltoihin ja jotkut vetivät jo siinä vaiheessa "unta palloon", niin kuin Koskinen asian ilmaisi. Yö sujui rauhallisesti. Yön ainoasta tempauksesta vastasi Soile(Soile!), joka kyllästyi Juiskaan ja nukkui yönsä Amerikkalaiseen malliin ahkiossa. Kipinämikot suorittivat tehtävänsä moitteettomasti (Koskinen 5 minuuttia).

Aamulla heräsimme noin kello 8. Söimme aamiaista teltassa ja aloimme sen jälkeen purkaa leiriä. Pakkasimme kaikki kamat ahkioihin ja rinkkoihin ja siivosimme jälkemme. Ennen sitä söimme vielä lounaan.(Ne söi, joilla oli ruokaa). Sitten lähdimme paluumatkalle siinä kahdentoistamaissa ja se sujui helposti eillistä reittiä pitkin. Myös sää oli aurinkoinen. Koskisen Pauli tuli Subarulla hakemaan kamoja. Noin klo.~~2~~17.00 istuimme linja-autossa, joka pääsi tällä kertaa riittävän lähelle. Monet jäivät kyydistä jo matkalla, mutta ne jotka tulivat kololle asti, joutuivat vielä pistämään kamoja paikoilleen. Kun asiat oli OK, useimpia tultiin jo hakemaan ja leiri oli LOPPU (Finitto Ital.Huom.).

JOOIKHAUS-8 8 täytti hyvin sille asetetun tehtävän lippukuntaa yhdistävänä tekijänä,

täällä Rajala,

E X Pastori,

Hannu Merikoski.

PARTIO PARAATI

ÄITIENPÄIVÄNÄ 1988

Suuri joukkomme kokoontui kello 10.00 seuriksen pihaan.sieltä hyökkäsimme linja-autoon joka oli meitä lähetetty hakemaan.
Muutama oli päässyt kyytiin jo matkalta.
Kun pääsimme kaupunkiin,odottelimme Vesaa ja Minnaa.He olivat tavanomaisesti nukkuneet hiukan yli aikaa!
Mutta sitten kaikki olivat koossa ja siirryimme klingendahlin sisäpihalle avajaispuheita kuuntelemaan ja katsomaan kuka saisi rintaansa mitaleja.
Ylviläisistä kolme sai mitalin:
HALTTI,PERTSA ja MALINEN.
Arvoja en muista,mutta sitä voi kysyä asianomaisilta.

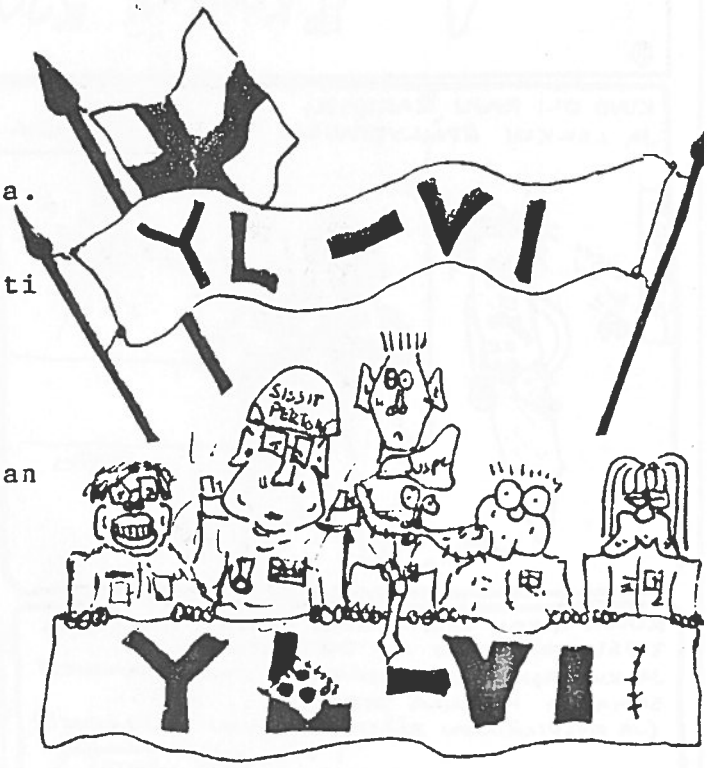

Sitten seremonioitten jälkeen kaikki paraatiin saapuneet partiolaiset (ainaski 3000) läksivät marssimaan "jonossa siisteissä neljän riveissä".
Marssimme hämeenkatua halki keskustorin kirkkoon jossa oli marssijumalanpalvelus.

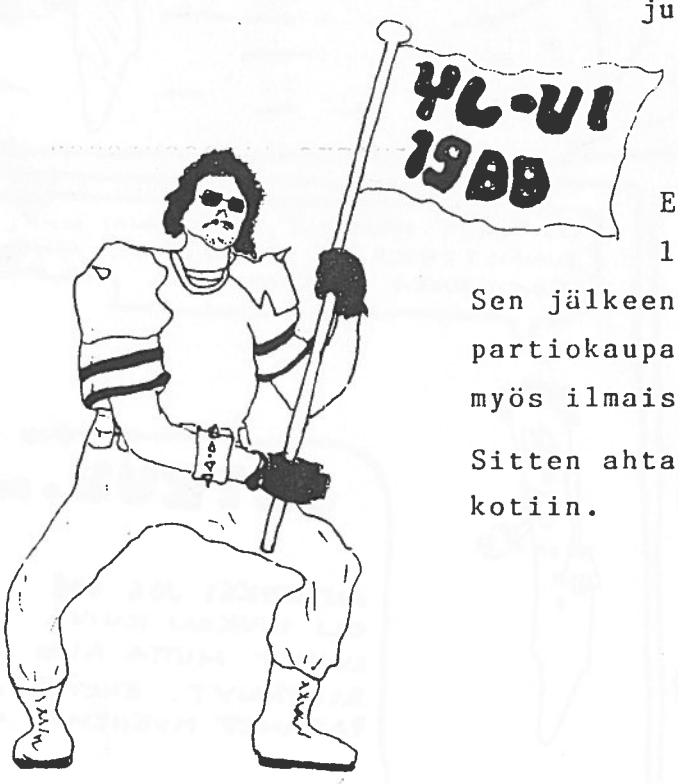

Kirkon jälkeen ohjelma oli loppu ja kaikki hajaantuivat koteihinsa.
Ei sentään, ryhmä ylviläisiä lähti vielä yhdessä pitzalle.
Sen jälkeen käytiin myös tutustumassa uuden partiokaupan tiloihin,jossa ryystettiin myös ilmaiset kahvit.

Sitten ahtauduimme vesan autoon ja saavuimme kotiin.

HEI! MINÄ OLEN KULLERVO KUMMITUS

"LEMPINIMI: KUVO"

SEIKKAILEN YSTÄVIENI KANSSA [illegible]

1. KUINKA KUVOSTA TULI PARTIOLAINEN

KUVO OLI RAJU RAKKARI
JA LIIKKUI EPÄILYTTÄVIEN TYYPPIEN KANSSA

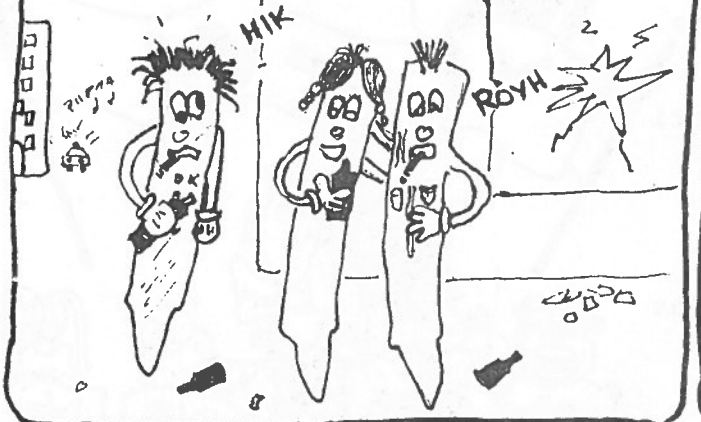

MUTTA ERÄÄNÄ PÄIVÄNÄ KUVO TAPASI RETK[illegible]
KYLVILÄISEEN (= KUMMITUSTEN PARTIOLPK.)

KUVOA ALKOI KIINNOSTAA PARTIO. SILLÄ HÄN TIESI ETTÄ KYLVI ON PARTIOLPK.
JA KUKAAN MUU EI KOSKAAN OLLUT SANONUT SAMALLA MITALLA TAKAISIN.
(JA KYLVILÄINEN PÄÄSI JO HIUKAN EDELLEKIN!)

ENSINNÄKIN, PARTIO EI OLE JENGI, VAIKKA SE RY[illegible]KIN. TOISEKSI, VOIT LIITTYÄ KOSKA VAAN. PARTI[illegible]SEN MAKSU. TÄYTTY MYÖS MAKSAA MUTTA EI SILLÄ [illegible] KIIRETTÄ.

TORSTAINA. JUPE (JUTTELI ÄSKEN KUVON KANSSA) KERTOO MUILLE VARTSALAISILLE TULEVASTA JÄSENESTÄ.

NU, NU PIKKUPENA. KUVO ON VIISASTUNUT. JA KYLVIT EI PELKÄÄ.

NO TERVE KAVERIT, MÄ TULIN NYT. TUNNETTEKS TE VIELÄ MUT? MÄ[illegible] PARTURISSA JA SUIHKUSSA.

JATKUU...

ANTEEKSI JOS SAA OLI HIUKAN KUIVA LYHYT MUTTA AIK[illegible] RIITTÄNYT. EHKÄ[illegible] PARANEE MYÖHEMP[illegible]

PT-KISAT

21.-22.5.1988 HERVANNASSA

Ylvistä pt-kisoihin lähti viisi vartiota,kolme tyttöjen ja kaksi miesten!Tässä saatte seurata "älä meiltä kysy"vartion matkantekoa läpi sateisten metsien järveen ja MAALIIN!!
Oli lauantai aamu,kello oli noin 6.50.Herään kun joku tönii minua hereille.Isähän se siinä kyseli että eikös tänään pitänyt lähteä johonkin kilpailemaan.Pongahdan ylös sillä en ole herännyt omaan kellooni ja pelästyin että olen nukkunut pommiin.Mutta ei sentään.
Syötyäni katson ovatko kaikki tavarat kunnossa,ja ovathan ne. Sitten sanon hei ja lähden isän kyydittämänä kololle,jossa Aki ja Jussi jo odottavat.Pakkaudumme Akin isän autoon,sillä hän oli lupautunut viemään meidät kisapaikalle.
Matkalla poimimme Haten rautatieasemalta.
Saavumme kisapaikalle hyvissä ajoin,juomme kahvia ja limsaa, ilmoittaudumme ja heitämme huulta IMU-vartion kanssa(Pertsa, Haltti jaHarrix).
Sitten kesken kahvin juonnin käsketään siirtymään avajaisiin. Avajaiset eivät kestä kauaa ja lähtölaukaus kajahtaa; kisa on alkanut.Ja niin alkoi myös vesisade joka kesti myös vahvasti kisan loppuun,pieniä taukoja lukuunottamatta.
Ensimmäisenä oli pistesuunnistus jossa piti mennä puoli vartioittain.Unohdimme hajaantua,onneksi sillä ykkösrastilla jossa pistesuunnistus kortit kerättiin huomasimme että Jussi oli aukaissut varakartta kuoren.Joten saimme siitä nolla pistettä.
Mutta me emme pienistä välittäneet vaan annoimme ykkösrastimiehelle tyhjän kartta kirjekuoren ja huomasimme että kyllä värikartalla osaa suunnistaa paremmin kuin monistetulla.(heh)

Ykkösrastilla näimme myös IMUlaiset ja tyttövartiot.
Haukkasimme hiukan välipalaa ja huomasimme että jätesäkit eivät ole hyviä sadetakkeja.Siispä syötyämme paketoimme ainoastaan reput jätesäkkeihin.Myöhemmin saimme kuulla että yksi tyttö vartio oli lopettanut jo tähän rastiin,sillä puolet(2)siitä ei halunnut jatkaa vesisateen takia.
Me jatkoimme tästä huolettomasti eteenpäin emmekä välittäneet siitä että olimme läpimärkiä.Kohta ykkösrastin jälkeen saavuimme suuren suon laitaan josta ei lenkkareilla kuivana yli päässyt.Vaikka lenkkarit olivatkin jo läpimärät ei olisi suoraan viitsinyt veteen kävellä.Mutta sitten ajattelimme että ei sillä ole enään väliä ja juoksimme polvia myöten suossa.
Kun pääsimme kovalle maalle huomasimme että kylmyys kohtaa jalat.Juoksimme vähän matkaa ja vesi lämpeni kengissä ja kaikki oli taas hyvin.
Kolmosrastille saapuessamme luulimme että emme kävele tarpeeksi nopeasti sillä olimme puolituntia myöhässä.Mutta saimme kuulla rastinaisilta että kaikki olivat noin tunnin aikataulusta myöhässä.
Nelosrastille,joka oli yöpymisrasti,saavuimme viimeisenä,jos kahta keskeyttänyttä ei lasketa mukaan.
Tällä rastilla oli kolme tuntia aikaa tehdä laavu ja leirirakennelmia.Käytimme aikaa noin kaksi ja puolituntia josta suurin osa meni syömiseen.
Tämän jälkeen oli lähdettävä hakemaan vielä seitsemän rastia.
En ala joka rastia selostamaan yksityikohtaisesti sillä siihen kuluisi paperia ja aikaa liiaksi,joten kysykääpä asianomaisilta itseltään.
Mutta sen sanon että sateesta huolimatta oli todella hauskaa vaikka välillä olimmekin vähän eksyksissä.
Takaisin yöpymisrastilla olimme sunnuntaiaamuna kello 3.40.
Teimme nuotion ja kuivattelimme vaatteita sekä sananmukaisesti sulattelimme kenkiä kuivaksi.

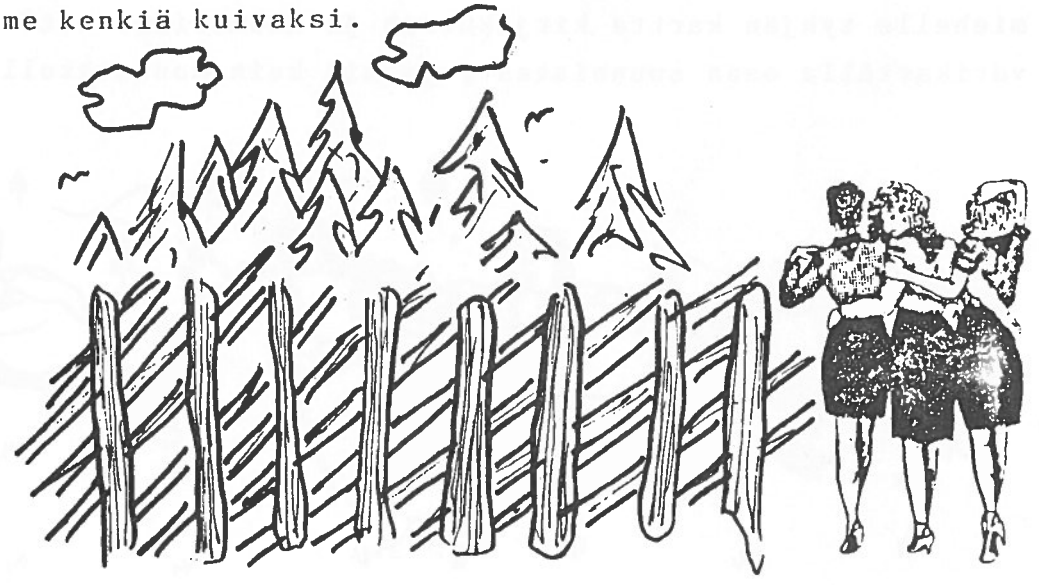

Vaihdoimme myös hiukan kuivia vaateita ylle.
Nukuimme tunnin verran,söimme ja lähdimme kello 7.00 sunnuntaiaamuna jatkamaan matkaa.
Sunnuntaina piti vielä hakea viisi rastia,mutta niitäkään en ala yksityikohtaisesti selostamaa.
Matkasimme rastilta rastille rauhallisesti,sillä jokaisella oli jalat kävelystä hellinä.Matkalla keitimme myös kahvit erään mökin takapihella koska se sattui sopivasti tielle ja siellä oli kaivo.
Viimeiseltä metsärastilta alkoi vilä kiritaival(1400m).
Se oli merkitty lippu siimalla mutta huonosti,sillä eksyimme harmaan sarjan kiritaipaleelle ja ellemme olisi kysyneet olisimme sillä taipaleella viläkin,viilettämässä pois maalista päin.
Sitten kun oikea kiritaival päättyi saavuimme järvenrantaan.
Tässä oli mahdollisuutena uida 30metriä 7 asteisessa vedessä tai kävellä lahden ympäri jossa olisi tullut matkaa n.kilometri.
Me päätimme uida koska se oli nopeampi tapa ja suurin osa oli myös uinut.
Laiturilla,lahden toisella puolen,meitä oli vastassa Anna ja Minna.He kertoivat että olimme ainoa vartio ylvistä joka selvisi maaliin.Sillä tytöt olivat lopettaneet mikä mistäkin syystä ja IMU oli joutunut lopettamaan Pertsan loukkaantumisen takia.
Kisakeskuksessa kävimme suihkussa ja söimme.Sitten soitin isälle että hakee meidät pois.
Tuloksia emme jääneet odottamaan,mutta ne selviävät myöhemmin.

Make

GOTLANTIIN...

Oli perjantai 29.7.1988,kello siinä viiden paikkeilla.
Aurinko paisteli miltei pilvettömältä taivaalta.Linnut liverte-
livät lähipuissa. PÖH,jätetään hömsötys ja mennään asiaan!
Oli alkamassa kesän odotetuin kohokohta eli
VAELTAJIEN PYÖRÄRETKI GOTLANTIIN.
Kokoonnuimme kaikki 14:sta seuriksen pihaan josta oli määrä
polkea yhdessä tampereen rautatieasemalle.
Mutta kuinka ollakkaan "pilvettömältä"taivaalta alkoi sataa
vettä aivan kaatamalla.
Kaikki lähtivät painattamaan kohti Tamperetta tukka putkella,
kuka polkien shortseilla kuka sadeasu päällä.
Ainakin melkein kaikki,sillä muutama keksi soittaa paikalle
isän tai äidin autoineen ja peräkärryineen ja säästyivät sa-
teelta.
Kaikki saapuivat sateesta huolimatta ajoissa rautatieasemalle
kuka märkänä - kuka ei.(sadekin oli jo loppunut ja auriko paistoi)
Annoimme pyörämme rahtitavaroihin,mutta muut roinat saimme
hoitaa itse.
Juna lähti n.17.45 kohti Helsinkiä.
Junamatka meni mukavasti vaikka olikin melko yksitoikkoinen.
Perillä Helsingissä olimme siinä kahdeksan tienoilla.
Saimme pyörämme rahtivaunusta ja pakkasimme ne jälleen"taiste-
luvalmiuteen",ja valmistauduimme matkaan kohti satamaa.

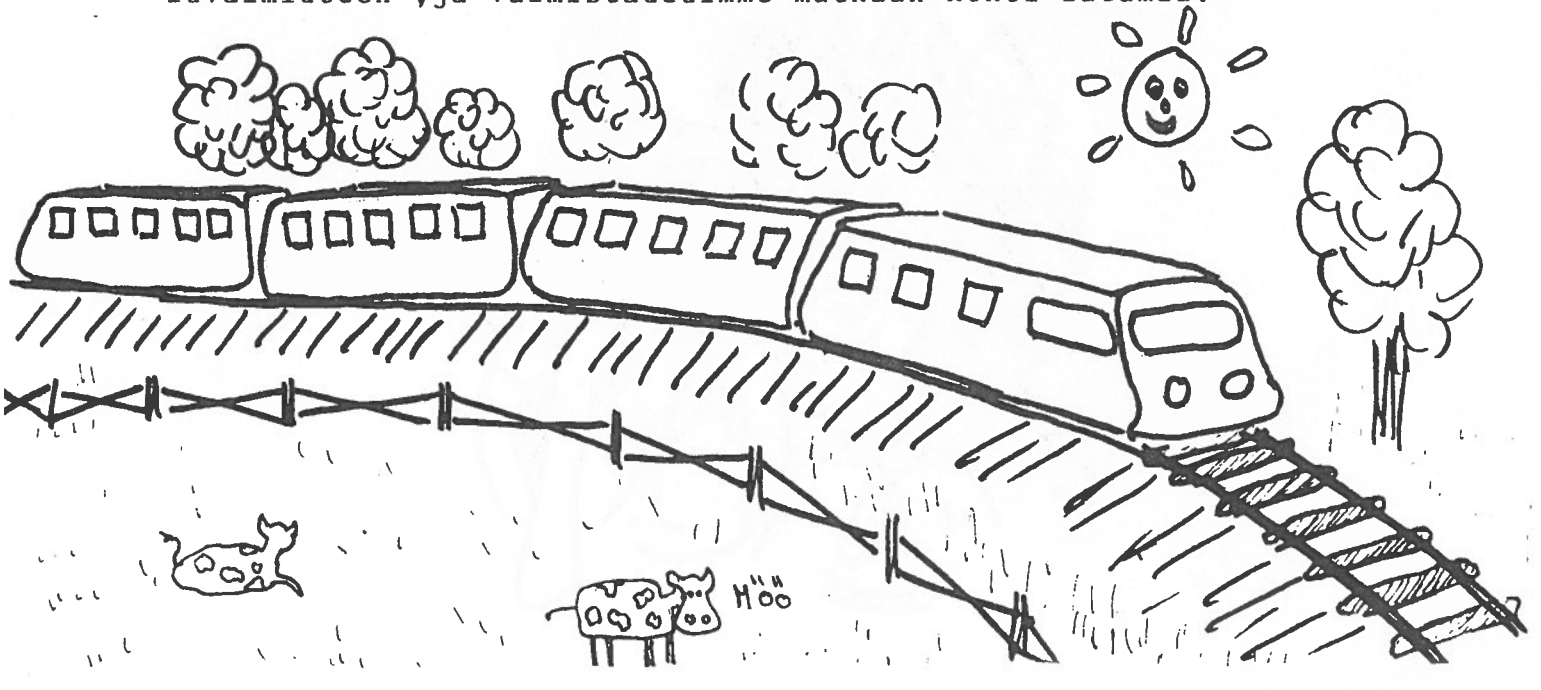

Jouduimme harhailemaan pikän tovin Helsingin kaduilla,sillä kukaan ei osannut kunnolla satamaan - mutta löytyihän se viimein.
Jouduimme odottelemaan satamassa puolisen tuntia sillä autot lastattiin laivaan ensiksi ja muitakin pyöräilijöita oli melko runsaasti.
Mutta kaikki mahtuivat mukaan ja laiva pääsi lähtemään silloin kun pitikin eli kello 22.00.
Saimme ostettua laivamatkaksi hytin johon saimme kaikkien tavarat sailöön,se oli hyvä ettei kenenkään tarvinnut olla missään väijymässä niitä.
Laivamatka kesti noin 14 tuntia ja sujui erittäin mukavasti...
Saavuimme Gotlantiin lauantaina noin kello 14.45.
Leiriydyimme Visbyseen lähimmälle leirintäalueelle.

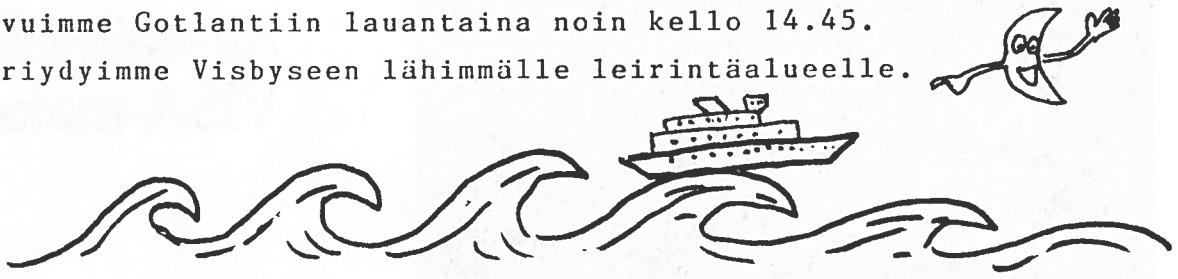

Itse Gotlannin ympäri pyöräilyyn läksimme vasta seuraavana aamuna.
En ala tässä kertomaan tarkemmin matkan vaiheita sillä niistä voisi kirjoittaa vikka kirjan.Mutta menkääpä jututtamaan matkalla olleita,heiltä varmasti kuulet meheviä matka juttuja.
Mutta yleisesti voin kertoa että ilmat suosivat paitsi yhtenä päivänä ja silloin satoikin koko viikon edestä.Tiet olivat hyväkuntoisia ja mukavia polkea.Paikallinen elämäntyyli oli rauhallista(johon toimme vaihtelua) ja paikalliset asukkaaat ystävällisiä.
Pahoilta haavereiltakin säästyimme,ei ollut kuin pari rengasrikkoa.Taudeiltakin säästyimme hyvin,vähän ilmeni nuhaa,polkuväsymystä ja pari mahatautiakin oli liikkeellä.

Takaisin kotimaahan saavuimme tiistaina 9.8 kello 12.00.
Tampereella olimme siinä 16.15 ja kotana saunassa 17.15.

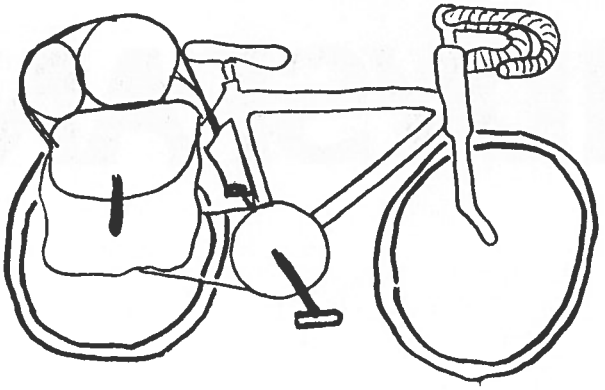

Mike

KEY CARD
– kaikki mitä tarvitset

Kansainvälinen
VISA-maksukortti

Luotollinen tai
luototon pankki-
kortti

Pankkiauto-
maattikortti

YHDYSPANKKI